

Skatteministeriet

28. november 2019
J.nr. 2019-10268

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 72 af 4. november 2019 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Jeg gør opmærksom på, at selv om spørgsmålet er stillet fortroligt, er oplysningerne i svaret ikke længere undergivet fortrolighed.

Morten Bødskov

/ Per Hvas

Spørgsmål

I forlængelse af samrådet om forliget i forbindelse med sagen om udbytteskat afholdt den 31. oktober 2019, jf. SAU alm. del – samrådsspørgsmål C, D, E og F, bedes ministeren oplyse, om bøden på 110 mio. kr., som den tyske bank North Channel Bank har fået for at have medvirket til bedrageri i den såkaldte udbyttesag, er indeholdt i de 1,6 mia. kr., som skal tilbagebetales som følge af forliget med 61 amerikanske pensionsplaner.

Svar

Jeg har fra Skattestyrelsen modtaget følgende oplysninger, hvortil jeg kan henholde mig:

”Som der er redegjort for i besvarelse af samrådsspørgsmål C, D, E og F (alm. del), indgik Skattestyrelsen i maj 2019 et forlig med 61 amerikanske pensionsplaner og en række dertil knyttede selskaber og personer.

Efter forligsaftalen skal de 61 pensionsplaner m.fl. betale 1,6 mia. kr. til den danske stat. Beløbet svarer til det, som forligsparterne direkte eller indirekte har modtaget af samlet set ca. 2,9 mia. kr., som de 61 pensionsplaner har ansøgt om i udbytterefusion, samt et mindre beløb, som en del af forligsparterne har modtaget via andre 19 pensionsplaner. I beløbet indgår endvidere den fortjeneste, som en tysk bank, der er ejet af enkelte af forligsparterne, har oppebåret ved at deltage i transaktionerne.

Skattestyrelsen skal til gengæld frafalde alle civile krav, som styrelsen har mod forligsparterne. Kravet over for de 19 pensionsplaner og andre, der har været involveret i disse tilbageøgninger, frafalder ikke.

Resten af refusionsbeløbene er tilgået andre aktører udover forligsparterne, herunder blandt andet såkaldte ”custodians”, der har stået for at udstede dokumentation for ejerskab af de fiktive aktier, som pensionsplanerne har søgt om refusion på baggrund af. Disse aktører er eller vil blive sagsøgt for deres rolle i refusionsansøgningerne.

Betalingen af forligssummen falder i flere rater. En straksbetaling på 950 mio. kr., som Skattestyrelsen allerede har modtaget henover sommeren 2019, og en restbetaling på 650 mio. kr., som skal afvikles inden for en periode på op til fire år.

En del af restbetalingen på de 650 mio. kr. vil blive finansieret ved salget af en tysk bank, hvor enkelte af forligsparterne er hovedaktionærer. Dette er et vilkår i forligsaftalen, som var afgørende for aftalens indgåelse. Hvis ikke Skattestyrelsen havde accepteret dette, var der ikke opnået en forligsaftale, og værdien af banken var muligvis ikke blevet anvendt til at dække en del af Skattestyrelsens krav.

Skattestyrelsen vurderede – sammen med Kammeradvokaten – i forbindelse med aftalens indgåelse vilkåret som rimeligt, da dækning af Skattestyrelsens krav hos både hovedaktionærerne og banken må anses for dobbeltdækning. Banken har således fungeret som custodian i forbindelse med ansøgninger om udbytterefusion fra de 61 pensionsplaner for ca.

1,1 mia. kr. af de ca. 2,9 mia. kr., som de 61 pensionsplaner m.fl. har været involveret i, og er aktuelt sagsøgt i England for dette krav.

Kravet på 1,1 mia. kr. var således rejst over for både de 61 pensionsplaner m.fl. og banken, men kan kun opnå dækning én gang.

Skattestyrelsen har parallelt med forligsaftalen indgået en separat aftale med banken om, at Skattestyrelsen vil frafalde sit krav mod banken, hvis banken betaler den danske stat ca. 86 pct. af en eventuel salgssum af banken. De ca. 86 pct. af salgssummen vil således blive modregnet i forligssummen. De resterende ca. 14 pct. tilfalder bankes øvrige kreditorer i andre lande, som også skal afvikles, før banken kan sælges.

Den selvstændige aftale med banken har været nødvendig for at sikre, at banken kan sælges i fri handel og ikke gå konkurs, hvormed Skattestyrelsen ville have udsigt til at få dækket en væsentligt mindre del af sit krav mod banken og eventuelt ikke kunne få dækket hele forligssummen.

For at muliggøre dels forligsaftalen dels aftalen med banken, der blev indgået, inden et eventuelt bødekraft mod banken var afklaret, har det endvidere været nødvendigt for Skattestyrelsen at påtage sig den potentielle økonomiske risiko for et eventuelt bødekraft mod banken. Bankens salg i fri handel er således afhængig af, at banken over for en mulig køber kan vise, at den kan afholde alle sine kreditorers krav inden for salgssummen.

Det betyder, at den strafferetlige bøde, som banken efterfølgende har vedtaget i Retten i Glostrup den 23. september 2019 på 110 mio. kr., vil blive afregnet ud af de ca. 86 pct. af salgssummen fra banken. De fulde ca. 86 pct. bliver dog fortsat modregnet den resterende del af forligssummen i det amerikanske forlig.

Det er Kammeradvokatens og Skattestyrelsens opfattelse, at både forligsaftalen og aftalen med banken er den økonomisk mest fordelagtige løsning for Danmark. Det var således en forudsætning for aftaleparterne i det amerikanske forlig, at salgssummen af banken indgik i finansieringen af forliget, og der var dermed slet ikke indgået et forlig – og tilvejebragt et større milliardbeløb til statskassen – uden en sådan aftale.

Det er samtidig vurderingen, at en aftale i forhold til Danmarks samlede krav mod banken er en afgørende forudsætning for, at banken kan sælges i fri handel, og at en konkurs dermed kan undgås.

Samlet set vurderes forliget således at være den bedst mulige løsning for at inddække den danske stats tab i denne del af sagskomplekset, og det er i den sammenhæng uvæsentligt, om det tilbagebetalte beløb tilfalder statskassen via Skattestyrelsen som forligssum eller via SØIK som bødekraft.

Det bemærkes, at ovenstående forhold ikke nedskriver Skattestyrelsens samlede krav på 12,7 mia. kr., der søges inddækket via søgsmål mod en række andre aktører.

Ligeledes skal det bemærkes, at forligsaftalen og aftalen omkring bødesummens indholdelse i det samlede forligsbeløb ikke på nogen måde vedrører spørgsmål om straffrihed. Banken er således en selvstændig juridisk person, der er idømt en strafferetlig sanktion, som banken skal betale. Forligsaftalen forhindrer i øvrigt ikke, at andre aktører i sagskomplekset kan retsforfølges, såfremt der er strafferetligt grundlag herfor.”